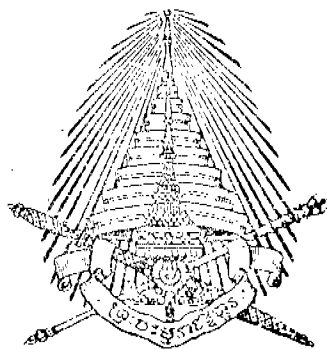

พระราชบัญญัติ

เรือสยาม

พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชัยเนตรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๓๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายว่า
ด้วยเรือสยาม

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เรือสยาม พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดร้อย
แปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียน และออกใบอนุญาต
สำหรับเรือจับสัตว์น้ำสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราช
บัญญัติว่าด้วยการจดทะเบียนและออกใบอนุญาตสำหรับเรือ
จับสัตว์น้ำสยาม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ และ
บรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ เรือราชนาวีสยามเป็นเรือสยาม แต่ไม่อยู่
ภายใต้บังคับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๓๒

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความ
แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

๑. “น่านน้ำสยาม” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่
อยู่ภายใต้อธิปไตยของประเทศสยาม

๒. “เมืองท่า” หมายความว่า ท่าเล หรือถิ่นที่ทอด
จอดเรือเพื่อขนถ่ายคนโดยสารหรือของ

๓. “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

๔. “เรือกล” หมายความว่า เรือที่เดินด้วยกำลังเครื่อง
จักรกล จะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม

๕. “เรือทะเล” หมายความว่า เรือที่มีลักษณะสำหรับ
ใช้ในทะเล

๖. “เรือลำน้ำ” หมายความว่า เรืออื่นที่มีใช้เรือทะเล

๗. “การค้าในน่านน้ำสยาม” หมายความว่า การขน
ส่งคนโดยสาร หรือของหรือลากจูง เพื่อหากำไร จากเมือง
ท่าหรือถิ่นที่แห่งหนึ่งภายใน น่านน้ำสยาม ไปยังเมืองท่าหรือ
ถิ่นที่อีกแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งภายในน่านน้ำสยาม

๘. “การประมง” หมายความว่า การจับสัตว์น้ำทุก
ชนิดรวมทั้งที่ใช้เรือไปทำการจับสัตว์น้ำหรือเป็นพาหนะไป
ทำการจับสัตว์น้ำด้วย

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๓๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

๕. “ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า นายเรือ สรั่ง ไต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้ายหรือบุคคลอื่น ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ แต่ไม่หมายความถึงผู้นำเรือ

๑๐. “คนประจำเรือ” หมายความว่า บรรดาคนที่มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

๑๑. “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๑๒. “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ทำการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่า และหมายความถึงผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าท่า หรือให้รักษาการแทนเจ้าท่า

๑๓. “นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า ผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนเรือ หรือให้รักษาการแทนนายทะเบียนเรือ

หมวด ๑

การจัดทะเบียนเรือสยาม

มาตรา ๖ การจัดทะเบียนเรือสยามตามพระราชบัญญัตินี้ต้องจัดต่อนายทะเบียนเรือ

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๓๔

มาตรา ๗ ผู้ที่จะถือ กรรมสิทธิ์ เรือจดทะเบียน เป็นเรือสยามได้นั้น จะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลก็ตาม ต้องมีสัญชาติไทย

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายสยาม มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักรสยาม และ

๑. ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด ต้องมีสัญชาติไทย

๒. ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบกันโดยไม่จำกัดจำนวนต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

๓. ในกรณีที่ เป็นบริษัทจำกัด กรรมการส่วนมากต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ ต้อง เป็น ของ บุคคล ธรรมดา ซึ่ง มี สัญชาติ ไทย และบริษัทนั้นต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้ออกหุ้นผู้ถือ

มาตรา ๘ เรือต้องจะกล่าวต่อไปนี้ เมื่อได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ถือว่าเป็นเรือสยาม

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๓๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

สำหรับการค้าในน่านน้ำสยาม

๑. เรือกล ขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสส์ขึ้นไป
๒. เรือทะเลที่มีใช้เรือกล ขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสส์ขึ้นไป
๓. เรือลำนํ้าที่มีใช้เรือกล ขนาดตั้งแต่ห้าสิบตันกรอสส์ขึ้นไป

สำหรับการประมง

๑. เรือกลทุกขนาด
๒. เรือที่มีใช้เรือกลขนาดตั้งแต่หกตันกรอสส์ขึ้นไป

มาตรา ๕ เรือของบุคคลตามมาตรา ๑ ซึ่งมีได้ใช้ประโยชน์
ตามมาตรา ๔๑ แม้จะมีขนาดต่ำกว่าไว้ในมาตรา ก่อน และ
เรือของบุคคลตามมาตรา ๗ ขนาดต่ำกว่าที่กล่าวไว้ในมาตรา
ก่อน สำหรับการค้าในน่านน้ำสยามหรือการประมงแล้ว
แต่กรณี ไม่ต้องจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

เรือซึ่งกล่าวในมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นเรือสยามด้วย

มาตรา ๑๐ ในการจดทะเบียนเป็นเรือสยาม ผู้ขอ
ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๓๖

๑. ยื่นคำแสดงกรรมสิทธิ์แบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า

๒. ทำคำรับรองว่าเงื่อนไขในการที่จะถือกรรมสิทธิ์ได้
เป็นไปตามมาตรา ๙ และนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์คำ
รับรองนั้น ถ้าผู้ขอเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ต้อง
นำใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
นั้นมาแสดง

๓. ยื่นใบสำคัญแสดงการตรวจเรือ ซึ่งพนักงานตรวจ
เรือกรมเจ้าท่าได้ออกให้ตามมาตรา ๑๒

๔. ยื่นรายการแสดงวัน เดือน ปี และตำบลที่ต่อเรือ
นั้นเสร็จ เพื่อกำหนดจะแสดงได้

๕. ถ้าเรือนั้นเดิมเป็นของคนต่างด้าว ให้แจ้งชื่อเรือ
ซึ่งใช้อยู่เดิมนั้นด้วย

๖. แสดงชื่อผู้ควบคุมเรือ

มาตรา ๑๑ เรือที่ขอจดทะเบียนเป็นเรือสยามให้มี
เครื่องหมายถาวรเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ตัวเรือตามที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

เมื่อได้จดทะเบียนเป็นเรือสยามแล้ว และครบไต่
การจดทะเบียนนั้นยังไม่สิ้นไป ให้เป็นหน้าที่ขอผู้ควบคุม
เรือที่จะรักษาเครื่องหมายดังกล่าวแล้วนั้นให้ถาวรอยู่เสมอ จะ

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๓๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

เปลี่ยนแปลงหรือปิดบังไม่ได้ นอกจากเพื่อปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๒ เรือที่จะจดทะเบียนเป็นเรือสยามต้องมี
ใบสำคัญแสดงการตรวจเรือใบแสดงค่อนายทะเบียนเรือว่า
เรือนั้นได้รับการตรวจจากพนักงานตรวจเรือกรมเจ้าท่าถูกต้อง
ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำสยาม •

มาตรา ๑๓ ในการรับจดทะเบียนเป็นเรือสยาม ให้
นายทะเบียนเรือเก็บใบสำคัญแสดงการตรวจเรือไว้ และ
ถ้ามีใบสำคัญของผู้ต่อเรือหรือหนังสือสำคัญแสดงการโอนก็
ให้เก็บไว้ด้วย

มาตรา ๑๔ สมุดทะเบียนเรือสยามให้ทำตามแบบพิมพ์
ของกรมเจ้าท่า และให้มีรายการดังต่อไปนี้ด้วย

๑. ชื่อเรือ ชื่อเมืองท่าที่เรือนั้นจดทะเบียน และชื่อ
ผู้ควบคุมเรือ
๒. ประเภทของเรือ ชื่ออยู่และชื่อเจ้าของผู้ที่ต่อเรือนั้น
๓. รายการตรวจเรือ
๔. รายการแสดงการได้กรรมสิทธิ์ตามที่ปรากฏในคำ
รับรอง

๕. ชื่อ ที่อยู่ และอาชีพการงานของผู้ที่ลงทะเบียนเป็น
ผู้ถือกรรมสิทธิ์

ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ให้มีชื่อและที่อยู่
ของผู้จัดการหรือกรรมการด้วย

มาตรา ๑๕ เรือลำใดได้จดทะเบียนเป็นเรือสยามณเมือง
ท่าใด เมืองท่านั้นเป็นเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้น

หมวด ๒

ใบทะเบียนเรือสยาม

มาตรา ๑๖ เมื่อได้จดทะเบียนเรือแล้ว ให้นายทะเบียน
เรือออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามแบบพิมพ์ของ
กรมเจ้าท่าให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน ใบสำคัญนี้ให้เรียกว่า “ใบ
ทะเบียน”

มาตรา ๑๗ ในระหว่างเวลาที่คงใช้เรือนั้น ใบทะเบียน
ให้ใช้เป็นเอกสารประจำเรือ และผู้ควบคุมเรือต้องรักษา
ไว้ใบเรือเสมอ ผู้ใดจะเอาไปเสียจากเรือไม่ได้ นอก
จากเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น และ
เมื่อเจ้าพนักงานขอตรวจ ผู้ควบคุมเรือต้องนำออกแสดง
ทันที

มาตรา ๑๔ ถ้าใบทะเบียนสูญหายหรือเป็นอันตรายไป
ด้วยประการอื่น หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ควบคุม
เรือขอใบทะเบียนใหม่แทนใบเก่าจากนายทะเบียนเรือประจำ
เมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้น

ถ้ากรณีดังกล่าวแล้วเกิดขึ้นนอกเมืองทำขึ้นทะเบียนของ
เรือนั้น ให้ผู้ควบคุมเรือขอใบทะเบียนชั่วคราวที่เมืองทำ
แรกถึง ซึ่งมีนายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลสยาม
แล้วแต่กรณี

เมื่อเรือมาถึงเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ ผู้ควบคุม
เรือต้องนำใบทะเบียนชั่วคราวส่งนายทะเบียนเรือประจำเมือง
ทำนั้นภายในกำหนดสัปดาห์นับแต่วันเรือถึง เพื่อนายทะเบียน
เรือจะได้ออกใบทะเบียนใหม่แทนใบเก่า •

ในกรณีที่ใบทะเบียนไม่มีที่ว่างสำหรับกรอรายการต่างๆ
ได้ต่อไป ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลสยาม
แล้วแต่กรณี ออกใบประจำต่อตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เมื่อได้ออกใบทะเบียนใหม่แทนใบเก่าแล้ว
ถ้าใบเก่ายังมีอยู่ในกรณีที่ชำรุดในสาระสำคัญ หรือได้พบ
ในภายหลังในกรณีที่สูญหาย ให้ผู้ควบคุมเรือส่งแก่นาย

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๐

ทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือโดยด่วน เพื่อ
จัดการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมเรือให้ผู้ควบคุมเรือคนใหม่ นำใบทะเบียนกับประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประจำตัวของตนไปแสดงต่อเจ้าท่าหรือนายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลสยาม แล้วแต่กรณีก่อนเรือออก

เมื่อเจ้าพนักงานดังกล่าวมานั้นได้พิจารณาเป็นที่พอใจแล้ว ให้หมายเหตุการเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมเรือในใบทะเบียนและลงนามกำกับไว้

เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมเรือนอกเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้น ให้เจ้าพนักงานผู้หมายเหตุรายงานไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยด่วน

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นเรือสยาม ที่จอดทะเบียนแล้วบางขนาดมิต้องปฏิบัติตามบทแห่งมาตรานี้ โดยออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์เรือ ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นเป็นผู้หมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๔๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์เรือนอกเมืองท่าขึ้นทะเบียน
ของเรือ ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลสยามประจำ
เมืองท่าที่มีการเปลี่ยนกรรมสิทธิ์หรือที่เรือแรกถึง แล้วแต่กรณี
เป็นผู้หมายเหตุในใบ ทะเบียน แต่จะต้อง แจ้งให้นายทะเบียน
เรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นทราบ และได้รับ
อนุญาตจากนายทะเบียนเรือนั้นก่อน .

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้วได้
สูญหายไ้ไป ถูกข้าศึกคว้าห์ ถูกเพลิงเผาผลาญ
อัปปาง ทำลายหรือถูกละทิ้ง ให้เจ้าของเรือแจ้งแก่นาย
ทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้น ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ตนทราบเหตุการณ์ และให้นายทะเบียน
เรือนั้น บันทึกข้อความที่ได้รับแจ้งลงไว้ในสมุดทะเบียน
เป็นหลักฐาน

ในกรณีดังกล่าวแล้วในวรรคก่อน ถ้าใบทะเบียนไม่
สูญหายหรือไม่ถูกทำลาย ให้ผู้ควบคุมเรือคืนใบทะเบียน
แก่นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลสยามประจำเมือง
ท่าที่เกิดเหตุหรือที่แรกถึง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุล
สยาม แล้วแต่กรณี ส่งใบทะเบียนที่ได้รับไว้ตามมาตรา
ก่อนไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ

มาตรา ๒๔ ถ้าเรือได้เปลี่ยนกรรมสิทธิ์ หรือต่อขึ้น
ใหม่นอกราชอาณาจักรสยามและเป็นเรือของบุคคลผู้มีลักษณะ
ที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ เจ้าพนักงาน
กงสุลสยามอาจออกใบทะเบียนชั่วคราวให้แก่ผู้ควบคุม
เรือ และให้เจ้าพนักงานกงสุลสยามส่งสำเนาใบทะเบียน
ชั่วคราวนั้น ไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าซึ่งมีความ
จำเป็นจะจดทะเบียนโดยด่วน

ข้อความในใบทะเบียนชั่วคราวต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

๑. ชื่อเรือ
๒. ชื่อผู้ควบคุมเรือ
๓. ชื่อเจ้าของเรือ และในกรณีที่เปลี่ยนกรรมสิทธิ์
ชื่อเจ้าของทั้งเก่าและใหม่
๔. เหตุที่ได้กรรมสิทธิ์เรือนั้น
๕. วัน เดือน ปี และตำบลที่ได้กรรมสิทธิ์
๖. รายการเกี่ยวกับขนาดเรือ การต่อเรือ และราย
การอื่น ๆ เท่าที่แสดงได้

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๔๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

๗ ชื่อเมืองท่าซึ่งมีความ จำ นง จะ จด ทะ เบียน เป็น เรือ
สยาม

มาตรา ๒๕ ใบทะเบียนชั่วคราวซึ่งเจ้าพนักงานกงสุล
สยามออกให้ตามมาตราก่อน ให้ใช้ได้เช่นเดียวกับใบ
ทะเบียนตัวจริงและให้ใช้ได้จนกว่าเรือนั้นมาถึงเมืองท่าแรก
ในราชอาณาจักรสยามที่ม้านายทะเบียนเรือ แต่ห้ามมิให้ใช้
เกินกำหนดหกเดือนนับแต่วันออกใบทะเบียนชั่วคราวนั้น

ให้ผู้ควบคุมเรือส่งใบทะเบียนชั่วคราวแก่นายทะเบียน
เรือภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เรือนั้นมาถึงเมืองท่าซึ่งมีความ
จำนงจะจดทะเบียน

มาตรา ๒๖ ภายในน่านน้ำสยาม เมื่อเรือลำใดจะออก
ไปยังเมืองท่าหนึ่งเมืองท่าใด เพื่อจะจดทะเบียนเป็นเรือสยาม
และประสงค์จะรับประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่าง
เดินทางนั้น ให้ผู้ควบคุมเรือขอใบผ่านเมืองท่าชั่วคราวจาก
เจ้าท่าผู้ควบคุมถิ่นที่เรือจะออกไป

ใบผ่านเมืองท่าชั่วคราวนี้ให้ใช้ได้เสมือนใบทะเบียนภายใน
กำหนดเงื่อนไขอันระบุไว้ในใบผ่านเมืองท่าชั่วคราวนั้น

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๔

ในการขอใบผ่านนี้ เมื่อเจ้าทำได้พิจารณาไม่เห็นสมควร
จะไม่อนุญาตก็ได้

หมวด ๓

การโอนกรรมสิทธิ์เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๒๗ การโอนโดยนิติกรรมซึ่งกรรมสิทธิ์เรือสยาม
ที่ได้จดทะเบียนแล้ว ให้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนเรือประจำ
เมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้น เพื่อขอให้จัดการโอนไว้ใน
สมุดทะเบียน

สัญญาโอนกรรมสิทธิ์เรือตามมาตรา ๒๗ ให้ทำเป็นหนังสือ
ตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า ต่อหน้านายทะเบียนเรือ
ดังกล่าวมาแล้ว

ถ้ามีการโอนกรรมสิทธิ์เรือดังกล่าวมาแล้วนอกเมืองท่า
ขึ้นทะเบียนของเรือ ให้ให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงาน
กงสุลสยามประจำเมืองท่าที่มีการโอนกรรมสิทธิ์เรือนั้น แล้ว
แต่กรณี ทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้น
ทะเบียนของเรือ โดยหมายเหตุการณ์โอนไว้ในใบทะเบียน
และส่งสำเนาสัญญา ถ้าจำเป็นก็รวมทั้งคำแปลสัญญาอันรับ
รองว่าถูกต้องไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียน

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๔๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

ของเรือนั้นโดยด่วน เมื่อได้รับเอกสารเช่นว่านั้นและเห็นว่า
ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนเรื่องตการโอนไว้ในสมุดทะเบียน

มาตรา ๒๔ ในกรณีดังกล่าวมาแล้วในมาตราก่อน เมื่อ
ปรากฏว่าผู้รับโอนไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์
เรือสยามได้ตามมาตรา ๗

๑. ถ้าทำการโอนณเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นาย
ทะเบียนเรือประจำเมืองท่าที่กล่าวนั้นเรียกใบทะเบียนคืน และ
ให้ถอนทะเบียนเรือนั้นเสีย

๒. ถ้าทำการโอนนอกเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นาย
ทะเบียนเรือ หรือเจ้าพนักงานกงสุลสยาม แล้วแต่กรณี
เรียกใบทะเบียนคืนและให้ส่งรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์และ
ใบทะเบียนนั้น พร้อมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในวรรค
สามแห่งมาตราก่อนไปยังนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้น
ทะเบียนของเรือเพื่อให้ถอนทะเบียนเรือนั้นเสีย

มาตรา ๒๕ เมื่อกรรมสิทธิ์ในเรือสยามที่ได้จดทะเบียน
แล้วได้ตกไปเป็นของผู้ใดโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม ให้
ผู้นั้นส่งใบทะเบียน พร้อมทั้ง คำรับรองและพยานหลักฐาน
เกี่ยวกับสัญชาติของตน ต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่า

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๔๖

ขึ้นทะเบียนของเรือนั้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เรือได้ตกไปเป็นของผู้ขึ้น

เพื่อการนี้ให้นายทะเบียนเรือมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาสอบถามได้

มาตรา ๓๐ เมื่อเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว ได้ตกไปโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรมเป็นของบุคคลที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ให้ผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์เรือนั้นยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ เพื่อขอจดทะเบียนเรือนั้นในนามของตน ภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในมาตรา ก่อนพร้อมทั้งนำพยานหลักฐานมาแสดงว่าตนได้กรรมสิทธิ์และเป็นผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้

เมื่อได้รับคำร้องและพยานหลักฐานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ถ้ามีมูลพอเชื่อฟังได้ภายในเจ็ดวัน ให้นายทะเบียนเรือจัดให้ปิดประกาศคำร้องนั้นไว้ ณ เมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ และโฆษณาในหนังสือพิมพ์ โดยผู้ร้องต้องออกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ปิดประกาศไว้แล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้านต่อนายทะเบียนเรือ ให้นายทะเบียนเรือ เรียกใบทะเบียนจากผู้ร้องและ เมื่อได้สอบพยานหลักฐาน เป็นที่ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนเรือบันทึกการไว้ใน สมุดทะเบียนและหมายเหตุใบทะเบียนตามคำร้องนั้น

ถ้ามีผู้คัดค้านภายในสามสิบวันนั้น ให้นายทะเบียนเรือ แจ้งให้ผู้คัดค้านนำคดีไปฟ้องศาลภายในสิบห้าวัน และ ในระหว่างสิบห้าวันนี้นั้นให้นายทะเบียนเรืองดการบันทึกการ หรือหมายเหตุไว้ก่อน ถ้าผู้คัดค้านไม่นำคดีไปฟ้องศาลภายในกำหนดนั้น ให้นายทะเบียนเรือดำเนินการตั้งบัญชีไว้ ในวรรคก่อน ถ้าผู้คัดค้านนำคดีไปฟ้องศาล ให้นายทะเบียน เรือเลื่อนการดำเนินการไปจนกว่าศาลจะได้พิพากษาคดีถึงที่สุดแล้ว จึงดำเนินการต่อไปตามคำพิพากษานั้น

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว ได้ ตกไปโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม เป็นของบุคคลผู้ไม่ต้อง ด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ก็ดี หรือในกรณีที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของขาดลักษณะเช่นนั้นด้วยเหตุ ใดๆ ก็ดี ถ้าเจ้าของเรือมีความประสงค์จะให้เรื่อนั้นยังคงเป็น

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๘

เรือสยามต่อไปก็ให้จัดการโอนไปยังผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เรือได้ตกไปเป็นของตน หรือนับแต่วันที่ขาดลักษณะเช่นนั้น แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเจ้าของเรือไม่มีความประสงค์จะให้เรือนั้นยังคงเป็นเรือสยามต่อไป ก็ให้ยื่นคำร้องขอถอนทะเบียนต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นเสียภายในเก้าสิบวัน ดังกล่าวแล้วตงกัน

ถ้าพ้นกำหนด เก้าสิบ วัน ดังกล่าวไว้ในวรรคก่อนแล้ว เจ้าของเรือมิได้จัดการอย่างใด ให้ถือว่าเจ้าของเรือมีความประสงค์จะให้เรือนั้นยังคงเป็นเรือสยามต่อไป และเมื่อกรมเจ้าท่าร้องขอ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวัน ดังกล่าวแล้ว เพื่อขอให้ศาลสั่งขายทอดตลาดเรือนั้นแก่ผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ เมื่อขายได้และหักค่าธรรมเนียมกับค่าใช้จ่ายเหลือเงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จ่ายแก่บุคคลผู้มีสิทธิจะได้รับ

ในระหว่างที่จัดการโอนดังกล่าวข้างต้น ให้ถือว่าเรือนั้นเป็นเรือสยาม แต่ในกรณีที่มิได้จัดการโอนตามวรรคสองมิให้ถือว่าเรือนั้นเป็นเรือสยาม เมื่อพ้นกำหนดร้อยแปดสิบวัน

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๔๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

นับแต่วันที่เรือนั้นเป็นของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้และเมื่อพ้นกำหนดร้อยแปดสิบวันนั้นไปแล้ว ให้นายทะเบียนเรือจดทะเบียนเรือนั้นเสีย

มาตรา ๓๒ เมื่อหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดซึ่งเป็นเจ้าของเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้วได้ตกไป เป็นของบุคคลอื่นใดโดยนิติกรรม หรือโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรม ให้หุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการบริษัทแล้วแต่กรณีแจ้งความต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้น ทะเบียนของเรือนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนทราบว่าหุ้นได้ตกไปเป็นของบุคคลอื่นนั้น พร้อมทั้งยื่นรายงานเกี่ยวกับสัญญาติของบุคคลที่ได้มาเป็นเจ้าของหุ้นนั้นด้วย

เพื่อการนี้ ให้นายทะเบียนเรือมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาสอบถามได้

มาตรา ๓๓ ถ้าผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนซึ่งเป็นเจ้าของเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว ขาดลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้น ทะเบียนของ เรือนั้น ถอนทะเบียนเรือนั้นเสีย เว้นแต่หุ้นของผู้เป็นหุ้นส่วนนั้นจะได้โอนไปยังบุคคล

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๐

ผู้มีลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ ภายในหกสิบวันนับ
แต่วันที่ขาดลักษณะเช่นนั้น

มาตรา ๓๔ ถ้าจำนวนหุ้นในบริษัทจำกัดซึ่งเป็นเจ้าของ
เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้วบกพร่องจนทำให้บริษัทขาด
ลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ให้
ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งขาย
ทอดตลาดหุ้นซึ่งการโอนหรือตกทอดไป เป็นเหตุให้บริษัท
ขาดลักษณะเช่นนั้นแก่ผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตาม
มาตรา ๗ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีส่วนได้เสียหรือ
พนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ได้ทราบการขาดลักษณะ
เช่นนั้น

ในการที่จะถือว่าหุ้นใดเป็นเหตุให้บริษัทขาดลักษณะที่
จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้วได้ เพื่อ
ประโยชน์ในการที่จะร้องขอต่อศาลให้สั่งขายทอดตลาดนั้น
ให้ถือเอาหุ้นซึ่งได้ โอนไปและเป็นเหตุให้บริษัทขาดลักษณะ
ดังกล่าวแล้ว เป็นหุ้นที่จะต้องขายทอดตลาดดังกล่าวนี้ ถ้า
มีจำนวนมากกว่าที่จำเป็นจะต้องขายทอดตลาดก็ให้ขายทอด
ตลาดเฉพาะหุ้นที่มีเลขหมายน้อยที่สุดเป็นลำดับ ขึ้นไปจน

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๒

ครบจำนวนอันจะทำให้บริษัทมีลักษณะที่จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือสยามตามมาตรา ๗ หันนอกนั้นไม่ต้องขายทอดตลาด

การขายทอดตลาดต้องขายให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ลงในประกาศครั้งแรก ถ้าภายในกำหนดนั้นไม่มีผู้ซื้อหุ้นจนครบจำนวนอันจะทำให้บริษัทมีลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นถอนทะเบียนเรือนั้นเสีย

มาตรา ๓๕ ถ้าจำนวนกรรมการส่วนมากในบริษัทจำกัดซึ่งเป็นเจ้าของเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้วไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ให้กรรมการผู้จัดการของบริษัทแจ้งต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนทราบเหตุการณ์นั้น และถ้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งยังมีได้จัดให้จำนวนกรรมการถูกต้องตามมาตรา ๗ ให้นายทะเบียนเรือถอนทะเบียนเรือนั้นเสีย

เพื่อการนี้ ให้นายทะเบียนเรือมีอำนาจออกหมายเรียกบุคคลและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาสอบถามได้

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๒

หมวด ๔

การจ้างและบริษัทรักษาเกี่ยวกับ

เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๓๖ สัญญาจ้างเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว นั้น ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่า และ จดทะเบียนการจ้างต่อหน้านายทะเบียนเรือประจำเมืองท่า ขึ้นทะเบียนของเรือนั้น

ในเรื่องบริษัทรักษาตั้งระบุไว้ในมาตรา ๒๗๓ ถึงมาตรา ๒๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ถือว่าเรือ ดังกล่าวมาแล้วเป็นอสังหาริมทรัพย์ และให้นำมาตรา ๒๘๕ ถึงมาตรา ๒๘๘ แห่งประมวลกฎหมายนั้นมาใช้บังคับและใน เรื่องการจดทะเบียนบริษัทรักษาดังกล่าวมาแล้ว ให้นาย ทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือเป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่

การจดทะเบียนตั้งบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนนั้น ให้จัด ไว้ในสมุดทะเบียนและหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

มาตรา ๓๗ ถ้าจะต้องปฏิบัติตามความในมาตราก่อน
นอกเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นายทะเบียนเรือหรือ
เจ้าพนักงานกงสุลสยามประจำเมืองทำหนึ่งเมืองทำใด แล้ว
แต่กรณี เป็นผู้ทำหน้าที่นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้น
ทะเบียนของเรือ โดยหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน แล้วส่ง
สำเนาให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ
นั้นโดยด่วน เมื่อได้รับสำเนาเช่นนั้นแล้ว ให้นายทะเบียน
เรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือ จดข้อความนั้นไว้ใน
สมุดทะเบียน

หมวด ๕

ข้อเรือ การเปลี่ยนแปลงเรือ การเปลี่ยนเมืองทำขึ้นทะเบียน
การจดทะเบียน การเปลี่ยนแปลง และการจดทะเบียนใหม่

มาตรา ๓๘ เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้วจะใช้ชื่อ
อย่างอื่นให้ผิดไปจากที่ได้จดทะเบียนไว้ไม่ได้

ชื่อของเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว จะเปลี่ยนได้
ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมเจ้าท่า

การขอเปลี่ยนชื่อเรือ ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ เมื่อได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนชื่อเรือแล้ว
การแก้ไขชื่อที่ตัวเรือ ในสมุดทะเบียน ในใบทะเบียน ใน

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๕

เอกสารอื่นทุกละดับซึ่งเห็นว่าสมควร และการโฆษณาเกี่ยวกับการเปลี่ยนชื่อเรือนั้น ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว เมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนอื่น ของเรือให้ผิดไปจากรายการซึ่งปรากฏอยู่ในใบทะเบียน ผู้ควบคุมเรือต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นต่อนายทะเบียน เรือหรือ เจ้าพนักงาน กองสุลสยามประจำเมืองท่าที่มีการเปลี่ยนแปลง เห็นว่า นั้นโดยด่วน ถ้าที่เมืองท่านั้นไม่มีเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงที่เมืองท่าแรกถึงซึ่งมีเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๔๑ ในการแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียน เรือตามมาตรา ก่อน ให้ผู้ควบคุมเรือส่งใบตรวจเรือของพนักงานตรวจเรือกรมเจ้าท่าไปแสดงด้วย

ถ้า นายทะเบียน เรือที่ได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลงมิใช่ นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้ นายทะเบียน เรือ นั้น หมาย เหตุ รายการ เปลี่ยนแปลง ไว้ ใน ใบทะเบียนแล้วลงนามกำกับไว้ และให้รายงานรายการเปลี่ยนแปลง นั้น ไปให้ นายทะเบียนเรือ ประจำ เมืองท่าขึ้น ทะเบียนของเรือทราบโดยด่วน

มาตรา ๔๒ ในการแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อเจ้าพนักงาน
กงสุลสยามตามมาตรา ๔๐ ให้ผู้ควบคุมเรือ ส่งใบตรวจเรือ
ของพนักงานตรวจเรือกรมเจ้าท่า หรือถ้าไม่มีใบตรวจเรือเช่น
นั้น ก็ให้ส่งใบตรวจเรือของบุคคลผู้ซึ่งกรมเจ้าท่าได้ระบุไว้
หรือผู้ซึ่งมีความรู้ และฐานะที่เทียบ กันได้อย่างใกล้เคียงไป
แสดงด้วย

ให้เจ้าพนักงานกงสุลสยามหมายเหตุรายการการเปลี่ยน
เปลี่ยนนั้นไว้ในใบทะเบียนแล้วลงนามกำกับไว้ และให้ราย
งานการ เปลี่ยน แปลงนั้นไปให้นายทะเบียนเรือประจำ เมือง
ท่าขึ้นทะเบียนของเรือทราบโดยด่วน กับให้ส่งสำเนาใบ
ตรวจเรือของพนักงานตรวจเรือซึ่งรับรองว่าถูกต้องไปให้ด้วย

มาตรา ๔๓ เมื่อได้รับรายงาน การ เปลี่ยน แปลง และ
เอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแล้ว ให้นายทะเบียนเรือ
ประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือส่งให้จัดทะเบียนการเปลี่ยน
เปลี่ยนนั้นไว้ และออกใบทะเบียนให้ใหม่

ถ้าเรือนั้นไม่อยู่ที่เมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ ให้นาย
ทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือส่งใบทะเบียน

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๖

ใหม่ไปให้นายทะเบียนเรือหรือเจ้าพนักงานกงสุลสยามที่ได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้น แล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับใบทะเบียนใหม่แล้ว ให้ผู้ควบคุมเรือขึ้นใบทะเบียนเดิมซึ่งต้องส่งไปให้นายทะเบียนเรือ ประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือเพื่อจัดการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

• มาตรา ๔๔ เรือสยามที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จะขอโอนไปขึ้น ทะเบียน เรือ ณ เมืองท่าอื่น ภายใน ราชอาณาจักรสยามก็ได้ คำขอให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้น โดยบุคคลทั้งหมดที่ปรากฏในสมุดทะเบียนว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรือนั้น

เมื่อมีผู้มาขอโอน เมือง ท่าขึ้น ทะเบียนเรือตาม ความในวรรคก่อน ให้ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือแจ้งการอนุญาตการโอนนั้นพร้อมทั้งส่งสำเนาเอกสารต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรือและรายนามบุคคลทั้งหมดที่ปรากฏในสมุดทะเบียนว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรือนั้นไปให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าที่ความจำนงจะขึ้นทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนเรือประจำ เมือง ท่าขึ้น ทะเบียนใหม่ได้รับเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น ให้จัดรายการของเอกสารเหล่านั้น และรายนามบุคคลทั้งหมดเช่นนั้นลง

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

ในสมุดทะเบียน แล้วออกใบทะเบียนให้ใหม่ ส่วนใบ
ทะเบียนเดิมให้เรียกคืน เมืองท่านี้อยู่เป็นเมืองท่าขึ้น
ทะเบียนของเรือนั้นต่อไป และให้เปลี่ยนชื่อเมืองท่าที่ตัว
เรือเป็นชื่อเมืองท่าใหม่

มาตรา ๔๕ การจดทะเบียนเรือสำเภาขึ้นไปด้วย
เหตุต่าง ๆ ดังระบุไว้ในมาตรา ๒๒

เมื่อการจดทะเบียนเรือสำเภาได้ขึ้นไปด้วยเหตุ
ศูนย์หาย ถูกเพลิงเผาผลาญ อับปาง ทำลาย หรือถูก
ลักขโมย จะขอจดทะเบียนใหม่เป็นเรือสำเภาได้ก็แต่โดย
ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ เท่านั้น และในกรณีเช่นว่านี้
ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนใหม่

ถ้าธรรมเนียมในการตรวจเรือตามมาตรา ๕ ให้เรียก
เก็บเต็มอัตรา หรือเพียงบางส่วนแล้วแต่พฤติการณ์
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ เรือที่ไม่เคยจดทะเบียนเป็นเรือสำเภามาขอ
จดทะเบียนเป็นเรือสำเภา ต้องจดในชื่อเรือที่ใช้อยู่ในขณะ
ที่ขอจดทะเบียน ส่วนเรือที่เคยจดทะเบียนเป็นเรือสำเภา
แล้วมาขอจดทะเบียนใหม่ต้องจดในชื่อเรือที่ใช้อยู่ในขณะนี้

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๕๘

ขอจดทะเบียน แต่ในคำร้องผู้จดทะเบียนต้องแจ้งชื่อ
เรือครั้งสุดท้ายที่ใช้อยู่ในขณะที่การจดทะเบียน เป็นเรือสยาม
ได้สิ้นไป

หมวด ๖

สิทธิและหน้าที่พิเศษของเรือสยาม

มาตรา ๔๓ นอกจากจะมีความตกลงกับต่างประเทศเป็น
อย่างอื่น เรือสยามซึ่งได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
และเรือมีขนาดต่ำกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ สำหรับการค้า
ในน่านน้ำสยาม ซึ่งเป็นของบุคคลตาม มาตรา ๓ เท่านั้น
จะทำการค้าในน่านน้ำสยามได้

บทบัญญัติในวรรคก่อนไม่ใช้บังคับแก่เรือของบุคคล
ธรรมดาที่เป็นคนต่างด้าวซึ่งมีขนาดต่ำกว่าที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๘ สำหรับการค้าในน่านน้ำสยาม

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้บุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือ
กรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ เข้าหรือรับเอาไปโดย
ประการอื่น ซึ่งเรือสยามมีขนาดตามมาตรา ๘ สำหรับการ
ค้าในน่านน้ำสยามที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และเอา
ไปทำการค้าในน่านน้ำสยาม

มาตรา ๔๘ เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว ในระหว่างเวลาที่คงใช้เรือ ต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้ประจำเรือ

๑. ใบทะเบียนหรือใบทะเบียนชั่วคราว แล้วแต่กรณี
๒. สัญญาคนประจำเรือ
๓. สัญญาเช่าเรือ ถ้ามี
๔. ใบตราส่ง ถ้ามี
๕. บัญชีสินค้าสำหรับเรือ
๖. สมุดปูมเรือ
๗. ใบปล่อยเรือและใบอนุญาตออกจากท่า ถ้ามี

เอกสารดังกล่าวแล้วนั้นนอกจากใบทะเบียนหรือใบทะเบียนชั่วคราว แล้วแต่กรณี รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นมิให้ต้องมีได้ โดยออกเป็นกฎกระทรวง

เอกสารดังกล่าวข้างต้น อาจใช้พิสูจน์สัญชาติเรือได้ ส่วนภาษาและแบบพิมพ์ของเอกสารนั้น หากมิได้มีข้อความบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ คนประจำเรือสยามสำหรับการค้าในน่านน้ำสยามที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ต้องมี

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๖๐

จำนวนไม่น้อยกว่าอัตราที่อธิบดีกรมเจ้าท่าจะกำหนด และ
ต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ
เจ็ดสิบห้า

คนประจำเรือสยามที่กล่าวในวรรคก่อนต้องมีคุณสมบัติ
และพื้นความรู้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ เรือสยามเท่านั้นที่มีสิทธิใช้ธงชาติสยามได้
ถ้าเรือลำใดซึ่งมิใช่เรือสยาม ใช้ธงชาติสยามเพื่อแสดง
ให้เห็นว่าเป็นเรือสยาม ต้องถือว่าเรือลำนั้นฝ่าฝืนพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ ผู้ควบคุมเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว ต้อง
จัดให้มีการชักธงชาติสยามในเมื่อ

๑. เรือราชนาวี หรือเรือราชการปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้ หรือผู้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายส่งสัญญาณ
สั่งให้ชักธงชาติ

๒. ผ่านเรือรบสยามหรือเรือรบต่างประเทศ

๓. ขณะเรือเข้าหรือออกจากเมืองท่าสยาม และเมือง
ท่าต่างประเทศ

๔. ขณะเรืออยู่ในเมืองท่าสยามตั้งแต่เวลา ๘ นาฬิกา จนถึงเวลาอาทิตย์ตก

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นเรือบางขนาดมิต้องปฏิบัติตามบทแห่งมาตรานี้ได้ โดยออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือสยาม ลำใด กระทำการใด ๆ โดยเจตนาจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจตรวจเรือเข้าใจผิดไปว่าเรือนั้นเป็นเรือต่างประเทศ

มาตรา ๕๔ เรือของบุคคล ตามมาตรา ๗ อันพึงจดทะเบียนเป็นเรือสยามได้ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ยังมีได้ จดทะเบียนก็ดี หรือเรือซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเรือสยามแล้ว แต่การจดทะเบียนได้สิ้นไปด้วยเหตุต่างๆ ดังระบุไว้ในมาตรา ๒๒ ก็ดี ไม่ชอบที่จะได้รับประโยชน์อันเรือสยามจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ในเรื่องเสียค่าธรรมเนียมต้อง ใช้ค่าปรับ ถูกปรับ และต้องรับโทษเพื่อความผิดใด ๆ อันเกิดขึ้นในเรือ หรือโดยคนประจำเรือ ให้จัดการแก่เรือ นั้น เช่นเดียวกับเป็นเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว

หมวด ๓

เปิดเตล็ด

มาตรา ๕๕ ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ
ในกรณีความผิดที่เกิดขึ้นในเรือสยาม ให้ถือว่าเจ้าพนักงาน
ต่อไปนี้เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตาม
ความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย เมื่อ
ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๔๒ แห่งประมวลกฎหมาย
นี้

๑. เจ้าท่า หรือผู้รักษาการแทนเจ้าท่า

๒. นายทหารชั้นสัญญาบัตรผู้ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ ผู้
บังคับบัญชาบ้อม ผู้บังคับการเรือ หรือผู้บังคับการกองทหาร
แห่งราชนาวี

๓. เจ้าพนักงาน ประมงหรือเจ้าพนักงานศุลกากรตั้งแต่
ตำแหน่งประจำแผนกขึ้นไป

๔. เจ้าพนักงานอื่น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งเพื่อการนี้
เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ เจ้าพนักงานประมงและ
เจ้าพนักงานศุลกากรต่ำกว่าตำแหน่งประจำแผนกลงมา ให้
ถือว่าเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๖๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

มาตรา ๕๖ ในกรณีต่อไปนี้จะกักเรือ หรือยึด เอกสารเกี่ยวกับเรือ หรือทั้งสองประการก็ได้

๑. ในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๓

๒. ในกรณีความผิดอื่นใดที่เกิดขึ้นในเรือ และมีอัตราโทษจำคุกกำหนดไว้ในกฎหมายอย่างต่ำสิบปี หรือสูงกว่านั้น

มาตรา ๕๗ ให้เจ้าพนักงานต่อไปนี้มีอำนาจกักและยึดตามความในมาตราก่อน

๑. พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และอนุมาตรา ๑ อนุมาตรา ๒ และอนุมาตรา ๔ แห่งมาตรา ๕๕

๒. เจ้าพนักงานศุลกากรตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองขึ้นไป การกักหรือการยึดเช่นว่านั้น ห้ามมิให้กักหรือยึดเกินกว่าสองวัน โดยมีได้รับอนุญาตจากศาล การนับระยะเวลา นั้น ถ้าเรืออยู่ในเมืองท่าสยาม ให้เริ่มนับตั้งแต่วัน

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๖๔

ที่กักเรือหรือยึดเอกสาร ถ้าเรือมิได้อยู่ในเมืองท่าสยาม
ให้นำเรือเข้ามาในเมืองท่าสยามโดยด่วน และระยะเวลา
เช่นว่านั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่เรือถึงเมืองท่าสยาม

ถ้าเจ้าพนักงานเห็นเป็นการสมควรที่จะขยายการกักหรือ
การยึดออกไปเกินกว่าสองวัน ก็ให้ยื่นคำร้องต่อศาลภายใน
ระยะเวลาเช่นว่านั้น ในกรณีเช่นนี้ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจ
กักหรือยึดต่อไปได้จนกว่าจะได้มีคำชี้ขาด ของศาลชั้นต้น
คำชี้ขาดนี้ให้ถือว่าเป็นอันถึงที่สุด

ให้เจ้าพนักงาน หรือศาลโดยคำขอของเจ้าพนักงาน
แล้วแต่กรณี กักเรือหรือยึดเอกสารจนกว่าจะได้ปฏิบัติถูก
ต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ที่ได้ฝ่าฝืน หรือตามความ
ต้องการของบทกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๘ การจดทะเบียน การจดรายการ การแก้
หรือ การถอน ทะเบียน อันจะพึงกระทำ ตาม พระราชบัญญัตินี้
เมื่อนายทะเบียนเรือเรียกร้องก็ให้บุคคลผู้เกี่ยวข้อง นำพยาน
หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนั้น มาแสดง จนเป็นที่พอใจของ
นายทะเบียนเรือว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้
ในพระราชบัญญัติ และกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระ
ราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๕๕ ในระหว่างเวลาทำงานตามปกติ ผู้มีส่วนได้เสียคนใด เมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราในกฎกระทรวงแล้ว ขอบที่จะตรวจรายการในสมุดทะเบียนเรือสยามของเมืองท่าใด ๆ ซึ่งเป็นเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ หรือตรวจหลักฐานเกี่ยวกับการนั้น หรือหลักฐานอื่นซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่าเห็นสมควร หรือจะขอให้คัดสำเนาทั้งหมดหรือบางส่วนพร้อมด้วยคำรับรองว่าถูกต้องมอบให้ก็ได้

มาตรา ๖๐ ให้กรมเจ้าท่า ย่อรายการ การจดทะเบียนเรือหรือการถอนทะเบียนเรือสยาม ส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ โดยมีชักช้า

มาตรา ๖๑ ให้เจ้าท่า มีอำนาจ กระทำการ เปรียบเทียบความผิดที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวได้

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เศรษฐ การมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราขึ้นสูงตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๖๖

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ ผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗
มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม มาตรา ๑๘
มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคสอง
มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๐
วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรค
หนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ หรือมาตรา
๕๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ควบคุมเรือผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๘
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าความผิดที่เกิดขึ้นนั้น เกี่ยวกับ ใบ ทะเบียน หรือ ใบ
ทะเบียนชั่วคราวต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือ
จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๗ มาตรา
๕๐ หรือ มาตรา ๕๑ ผู้ควบคุมเรือมีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้ง
ปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๖ ผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๗ ผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๑ ศาลจะสั่งริบเรือ เครื่องประกอบเรือ ผลประโยชน์ที่ได้จากเรือนั้น และวัตถุที่ใช้ทำการฝ่าฝืนนั้นเสียก็ได้

หมวด ๕

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา ๖๙ ภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ เรือทะเลมีขนาดตามมาตรา ๘ สำหรับการค้าในน่านน้ำสยามอันเป็นของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ซึ่งได้ลงทะเบียนไว้ และรับใบอนุญาตจากกรมเจ้าท่าก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำการตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๑ บรรดา

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๖๘

หนึ่งได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
เว้นแต่มาตรา ๗ มาตรา ๘ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับมาตรานี้
นั้น ๆ

ส่วนเรือลำนํ้ามีขนาดตามมาตรา ๘ สำหรับการค้ำใน
นํ้า สยามอันเป็นของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วย ลักษณะที่จะถือ
กรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ซึ่งได้รับใบอนุญาตจาก
กรมเจ้าท่าก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนด
เวลาสองปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ทำการตาม
มาตรา ๔๗ ได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทแห่งพระราชบัญญัติ
นี้ เว้นแต่มาตรา ๗ มาตรา ๘ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ
มาตรานี้ ๆ

เมื่อพ้นกำหนดสามปี หรือสองปีแล้ว แล้วแต่กรณี
ถ้าพิจารณาเห็นว่านํ้า สยาม ส่วนใดยังมีจำนวน เรือสยาม
ทำการตามมาตรา ๔๗ ไม่พอแก่ความต้องการของประเทศ
รัฐมนตรี มีอำนาจอนุญาตให้ เรือ ของ บุคคลผู้ไม่ต้องด้วย
ลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือสยามได้ตามมาตรา ๗ ดังกล่าว
มาแล้ว ทำการตามมาตรา ๔๗ ต่อไปได้ มีกำหนดคราวละ
ไม่เกินสองปี แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีเห็นสม
ควรกำหนดขึ้น

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๖๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๙๒

ในระหว่างเวลาสามปีหรือสองปีดังกล่าวข้างต้น แล้วแต่กรณี เรือตามที่กล่าวในมาตรานี้เปลี่ยนแปลงอัตราค่าระวางหรือค่าโดยสารโดยมิได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีก็ดี หรือเรือที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้ทำการตามมาตรา ๔๗ ต่อไป ได้ภายหลังกำหนดเวลานั้น ๆ ผ่าฝืนเงื่อนไขที่รัฐมนตรีได้กำหนดขึ้นก็ดี ห้ามมิให้เรือนั้นได้รับประโยชน์คามมาตรานี้

มาตรา ๗๐ ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลที่จะใช้เป็นคนประจำเรือได้ ยังมีจำนวนไม่พอแก่ความต้องการของประเทศ หรือมีเหตุอันอันสมควรอนุญาตให้มีการผ่อนผันเป็นพิเศษชั่วคราว ก็ให้อธิบดีกรมเจ้าท่ามีอำนาจสั่งอนุญาตผ่อนผันจำนวน คุณสมบัติ ฝึกความรู้และอัตราคนประจำเรือตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ ได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบของรัฐมนตรี

การขออนุญาตเช่นนั้น ให้ผู้ควบคุมเรือ หรือเจ้าของเรือหรือผู้แทนทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีกรมเจ้าท่า และในระหว่างพิจารณาคำขออนุญาตนั้น มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับแก่เรือนั้น

วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๒๗๐

การอนุญาตนั้นให้ออกใบสำคัญกำหนดประเภทคนประจำ
เรือ ชั้นความรู้ จำนวน กำหนดเวลาที่อนุญาต และอื่นๆให้
ไว้แก่ผู้ขอเพื่อนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

• พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

บัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูง
ต่อท้ายพระราชบัญญัติเรือสยาม พุทธศักราช ๒๔๘๑

เลข ลำดับ	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
๑	<u>ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเรือสยาม</u>		
	ก. เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอสส์	ไม่เก็บ	๓ —
	ข. เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป	ไม่เก็บ	๑๐๐ —
๒	<u>ค่าธรรมเนียมการโอนกรรมสิทธิ์ การจ้างอง หรือการโอนเมืองท่าขึ้นทะเบียน</u>		
	ก. เรือขนาดต่ำกว่า ๑๐ ตันกรอสส์	ไม่เก็บ	๒ —
	ข. เรือขนาดตั้งแต่ ๑๐ ตันกรอสส์ขึ้นไป	ไม่เก็บ	๑๐๐ —
๓	<u>ค่าธรรมเนียมการหมายเหตุแก้ไขข้อความในสัญญา</u>		
	ก. ไม่เพิ่มทุนทรัพย์	ไม่เก็บครั้งละ	— ๕๐
	ข. เพิ่มทุนทรัพย์ ร้อยบาทแรกหรือต่ำกว่าร้อยบาท	ไม่เก็บครั้งละ	๑ —
	ร้อยละร้อยบาทหลังหรือเศษของร้อยละร้อยบาท	ไม่เก็บร้อยละ	— ๒๐
	แต่ละฉบับหนึ่งไม่เกิน		๑๐๐ —
๔	<u>ค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนชื่อเรือ การออกใบทะเบียนแทนใบเก่า การออกใบทะเบียนเรือชั่วคราว หรือการออกใบผ่านเมืองท่าชั่วคราว</u>		
	ครั้งละ	ไม่เก็บ	๕ —
๕	<u>ค่าธรรมเนียมการคัดสำเนาหลักฐาน</u>		
	ก. ไม่เกิน ๑๐๐ คำ	ไม่เก็บ	๑ —
	ข. เกิน ๑๐๐ คำ ต้องเพิ่มอีกทุก ๑๐๐ คำหรือเศษของ ๑๐๐ คำ	ไม่เก็บร้อยละ	— ๑๐
๖	<u>ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ</u>	ไม่เก็บ	๒ —